

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Edicti affictus Bonorum Ecclesiae Form XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

valeat, præsens Edictum ad valvas Ecclesiæ Parochialis vacantis, & Cathedralis affigi, & publicari iussimus. Datum &c.

N. Episcopus N. (five Vicarius Generalis)

Loco ✠ Sigilli.

N. Cancellarius Episcopalis.

ADNOTATIONES.

LAICUS. Si Juspatronatus non esset Laicum, sed Ecclesiasticum, tunc esset publicandum Edictum concursus ad formam Concilii, prout declaravit Sac. Congregat. Concilii apud Corrad. prax. Benef. lib. 3. cap. 3. num. 5. vers. Quo vero. At si ageretur de Juspatronatus mixto, tunc pariter provisio esset facienda tanquam de mere Laico, ut reprobat Ricc. in prax. For. Eccles. tom. 1. resol. 368. & Adden. ad Gregor. dec. 394. num. 5. ac recentiori Decreto Sac. Congreg. Concilii allegato probat Corrad. loco mox citato.

Edicti affictus Bonorum Ecclesiæ.

FORMULA XV.

SUMMARIUM.

- 1 In locatione bonorum Ecclesiæ non exigitur Beneplacitum Apostolicum, si sint parvi redditus, quamvis fiat ultra triennium.
- 2 Neque in locis, ubi adest consuetudo locandi bona ad novennium.
- 3 Neque in locatione commoditatis percipiendi fructus Beneficii.
- 4 Locationes bonorum locorum piorum debent fieri præcedente Edicto.
- 5 Locationes bonorum loci pii melius est, quod fiant receptis oblationibus, quam per extinctionem candleæ.
- 6 Affictus debet deliberari non plus offerenti, sed qui meliorem conditionem facit.
- 7 Oblatio major post lapsum termini, &

- conclusionem affictus, vel alienationis, an, & quando sit admittenda discutitur à num. 8. ad 9.
- 10 Officiales locorum piorum, qui habent liberam administrationem, valide contrahunt absque licentia Episcopi, quoties contractus fiant bona fide publice, & palam, num. 11. & 12. Superfluum est precibus postulare, quod lege permissum est, ibid.
- 13 Officiales locorum piorum, qui contrahunt contra prohibitionem Episcopi absque utilitate Ecclesiæ, possunt ab officio removeri, & multa puniri.
- 14 Alienationes, & venditiones pignorum non debent fieri diebus Festis sine licentia Episcopi, qui illam concedere debet pro pagis, & locis parvis.
- 15 Melioramenta facta super bonis Ecclesiæ nulliter alienatis, non debent rescindi de jure.
- 16 Secus de æquitate quando augent valorem rei.
- 17 Alienatio, seu Investitura bonorum Ecclesiæ facta consanguineis Reſtoris alienantis, si est facta bona fide, & palam cum utilitate Ecclesiæ, tenet, & nullam habet fraudis præsumptionem.
- 18 Locationes bonorum Ecclesiæ ad longum tempus, sine Beneplacito Apostolico non sustentur, quamvis de consuetudine fierent inter Canonicos, vel Beneficiatos Ecclesiæ alienantis.
- 19 Bona relicta Ecclesiæ, vel loco pio auctoritate ordinaria fundato, alienari non possunt sine solemnitate, quamvis Testator auctoritatem dedisset alienandi.
- 20 Jura perpetua Ecclesiæ computantur inter bona immobilia.

Set-

- Servitutes passivæ imponi, nec acti-
væ alienari possunt super bonis, &
de bonis Ecclesiæ, ibid.*
- 21 Beneplacitum Apostolicum exigitur in repudiatione legati donationis, sive hereditatis Ecclesiæ relictiis.
 - 22 Beneplacitum Apostolicum exigitur in transactione jurium Ecclesiæ.
 - 23 Non tamen exigitur, si transigatur super jure, vel re incerta, & eventuali, vel incognita.
 - 24 Neque pro solvendis debitis ab Auctore Ecclesiæ contractis.

- Neque in retrovenditione ab Ecclesia facienda ex lege, & pacto contractus. ibid.*
- 25 Neque in re locari, solita & quæ dicatur talis.
 - 26 Neque super decimis, si transactio fiat inter Ecclesiasticos.
 - 27 Alienantes mobilia pretiosa Ecclesiæ incurrunt pœnas constitutionum Apostolicarum, & Sacræ Canonum.
 - 28 Regulares alienare non possunt terras, sine Decreto Episcopi.

Volendo li Priori (Deputati, Economi, Sindici) del Ven. Ospedale di S. N. di questa Città dare in affitto per tre anni..... si notifica col presente Editto à tutti quelli, che volessero applicare al detto affitto, che esibiscano le loro offerte in scritto, e figillate nel termine di giorni 15. in mano di N. perche spirato, che sarà detto termine, si apriranno le dette offerte in publica Congregazione, da tenerfi avanti li medesimi Priori, & officiali del detto Ospitale nel luogo solito, e fidelibererà l'affitto, a chi haverà fatto oblatione, & offerta più vantaggiosa per il luogo pio. Dato &c.

Loco ✠ Sigilli.

N. Secretario.

ADNOTATIONES.

PER TRE ANNI. Locationes rerum Ecclesiæ, & locorum piorum Ecclesiasticorum, licet regulariter absque solemnitatibus fieri nequeant ultra triennium ad præscriptam formam *Extravagantis Ambrosiæ de reb. Eccles. non alien. Rot. decis. 30. nu. 3. part. 1. Recent. & nisi res esset solita locari, Rot. cor. Arguel. dec. 118. n. 2. & seqq. Bich. decis. 347. nu. 17.* Hæc tamen regula non habet locum in locatione rerum parvi redditus, & modici valoris, pro quibus locatio tenet, & valida est, etiamsi fiat ultra triennium: Quia sicuti in alienatione terrularum Beneplacitum Apostolicum non exigitur, ita nec in locatione, sic tenent Ricc. dec. 163. per tot. p. 2. Quarant. in Summ. Bullar. verb. alienatio num. 18. vers. secundo declaratur.

2. Item limitatur secundò in illis Regionibus, in quibus consuetudine receptum est, quod locationes fiant ad novem-

Monacelli Form. Pars I

nium, prout est Mediolanum, teste Paf. de stat. hom. tom. 1. quest. 185. art. 7. num. 211. pag. mihi 260. & ipse testor qui locationem bonorum Abbatiz Sanctissimæ Trinitatis Plebis Varesii Diœcesis Mediolan. olim à clar. mem. Card. Petruccio possessæ ad novennium (unà cum præcedenti Abbatis decessoris) stipulatam vidi, & præ manibus habui.

3. Tertio fallit in locatione commoditatis percipiendi fructus beneficii, quia tunc non dicitur locata res, & quod hujusmodi contractus teneat ultra triennium, non obstante *Extrav. Ambrosiæ*, firmat de communi Graff. consil. lib. 3. de reb. Eccles. non alien. consil. unico num. 21. & 22. Quarant. in Summ. Bullar. verb. alienatio num. 18. vers. Tertio declaratur, ubi dicit, quod obligatio locatoris facta dandi conductori, commoditatem percipiendi fructus ex bonis beneficii tanto tempore, sit cauthela, ut locatio, ultra triennium valeat; quia tunc non transfertur aliquod jus in re,

M sed

sed locator obligat se adione personali.

4. **COL PRESENTE EDITTO**. Ad vitandas collusiones, & fraudes, quæ sæpè committuntur in præjudicium locorum piorum, necnon ad utilitatem eorundem promovendam, curare debet Episcopus, quod locationes bonorum fiant semper prævia edictorum publicatione, ut omnis occasio doli tollatur, & ita contractus publicè, & palam celebrentur, remota quacumque occulta, & clandestina pactioe.

5. **LE LORO OFFERTE IN SCRITTO**. Quamvis affectus valeant Licitoris proclamatione ad extinctionem candelæ plus offerenti deliberari, & plerisque in locis ita fiat: Attamen candelæ accensio magis convenit alienationibus pignorum, & rerum venditionibus, quàm locationibus, in quibus magis cautè procedendum est, cum plura sint consideranda, & cum oblatores concordanda; & proinde dicitur hic in edicto, quod dentur oblationes in scriptis.

6. **OBLATIONE, ET OFFERTA PIV' VANTAGGIO-SA**. Non dicitur in edicto, quod affectus deliberabitur plus offerenti, sed ei, qui meliorem conditionem faciet, ex duplici ratione. Prima, quia utilitas loci pii in hujusmodi contractibus non defumitur ex sola majoris summæ oblatione, sed ex qualitate, & securitate oblatores, necnon à conditionibus, & capitulationibus respicientibus meliorationem, & præferentiam bonorum locatorum. Secunda, ne ille qui summam majorem obtulit (quamvis in reliquis, aliis Oblatoribus sit impar) prælationem in edicto promissam offerenti, sibi deberi contendat.

7. Et si hic opportunè interrogas, an locatione, seu alienatione rerum Ecclesiæ sit admittenda nova oblatio post lapsum termini, & aperitionem oblationum, seu extinctionem candelæ, aut post expeditionem beneplaciti Apostolici, respondeo, quod in nova oblatione ultra sextam alii affirmant, alii negant, quos refert Ros. de Executar. litt. Apostolic. part. 1. cap. 4. num. 328. qui negativam amplectitur ex eo, quod cum Ecclesia sit cultrix justitiæ, & mandet quotidie, ut res iusto

pretio vendantur, non debeat esse avida, & cupida oblationes augendi, quoties primæ sint cum honesta utilitate, & sine ulla læsione.

8. Hanc partem negativam videtur sequutam fuisse Sac. Congregat. Episcop. & Regular. in una Civitatis Castellane 27. Febr. 1693. in qua cum Officiales Hospitalis S. Jo: Caprarolæ Sylvam cæduam ad extinctionem candelæ cuidam Scaramellæ deliberassent, & Episcopus deliberationem tanquam nullam, tum ex defectu suæ licentiæ à Constitutionibus Synodalibus requisitæ, tum ex capite læsionis (non tamen probatæ) impugnaret, novamque oblationem in scut. 50. illam Scaramellæ superantem, se in manibus habere certioraret, adhuc parte, & Episcopo informantibus, ad relationem clar. mem. Card. Petrucci fuit resolutum sub dicta die -- *Contractum favore Scaramellæ sustineri.*

9. Et magis sequenda videtur hæc sententia quoties contractus reperitur jam perfectus, nam tunc cum non sit amplius locus pœnitentiæ, nova oblatio non debet admitti, ut probant relati à Corrad. in prax. dispens. libr. 9. cap. 6. sub num. 40. Ricc. prax. For. Eccles. part. 1. resolut. 57. & ita tenendum censuit Sac. Congregat. Concilii in Neapol. Beneplaciti 28. Septembr. 1697. & in Florentina Emphyteusis 21. Julii 1698. in quibus post expeditum Beneplacitum cum solita clausula -- *Si in evidentem*, pro concessione, & alienatione favore primi Oblatoris; novæ oblationes quantumvis majores, & favorabiliores Ecclesiæ non fuerunt admittæ: sed prælationem Oblatori, cum quo contractus jam fuerat initus (licet res adhuc non fuisset tradita) absque ullo augmento deberi declaratum fuit, quod est contra Card. de Luc. de Regal. disc. 81. nu. 24. ubi tenet, quod major oblatio favore Ecclesiæ admitti debeat, etiam post perfectionem contractus, quoties res non sit tradita, & favore locorum piorum dari privilegium additionis in diem.

10. Huic igitur negativæ sententiæ tanquam magis æquæ inhærendo teneas, quod in alienationibus, & contractibus, in quibus beneplacitum Apostolicum non

non exigitur, prout est in locationibus ad triennium, tunc alienatio, sive contractus dicitur perfectus, quoties cum Officialibus, & administris loci pii, & Ecclesiæ reperitur conclusus, quamvis licentia, & beneplacitum Episcopi non intercesserit: Quia cum hi habeant loci pii liberam bonorum administrationem, ut pluries *Sacr. Congr. Episc. & Regul.* declaravit teste Pignatelli. *consult. 71. n. 5. tom. 6. & consult. 15 n. 32. tom. 7.* sequitur quod possint, prout juris est, remota fraude, & collusione licite, & valide contrahere absque licentia Episcopi, ut tradunt Januen. *prax. c. 73. n. 3. Nicol. lucubr. Civil. lib. 2. tit. 1. n. 21. vers. Ad expendendum pag. mibi 113.*

11. Nec contractum huiusmodi valet infringere constitutio Synodalis, qua prohibeatur fieri sine licentia, quia cum Episcopus contra jus (quod tales contractus approbat) non valeat statuere, ut ponderatum fuit in *dict. Civitatis Castellane 27. Februarii 1693.* inde oritur, quod standum sit contractui cum officialibus in prohibitione Synodali non obstante, prout iterum censuit eadem *Sac. Congreg. in Tridentina 11. Decemb. ejusdem anni 1693.* in qua cum Episcopus nullitatem affectus gregis pecudum, quem ad triennium concesserant Priores Societatis Sanctissimi Sacramenti loci vulgò *di Rionero* cuidam Ferranti, prætenderet tum ex defectu suæ licentiæ à Constitutionibus Synodalibus requisitæ, tum etiam ex capite læsionis (non tamen probatæ) parte, & Episcopo informantibus, referente eodem clar. mem. Card. Petruccio prodiit rescriptum -- *Exceptiones deductas contra locationem non sustineri.*

12. Hæc tamen theoricæ vera est, quoties contractus per Officiales fiant publice, & palam, bona fide, & juxta solitum cum utilitate Ecclesiarum absque dolo, & machinatione, qui sunt termini prædictarum resolutionum Civitatis Castellane, & Tridentinæ: vel etiam quando Episcopus requisitus pro licentiæ absque justa causa illam denegasset, ut respondit eadem *Sacr. Congr. in Bonon. 4. Martii 1694.* referente eod. Cardinali, in qua cum Moniales Monasterii Conceptionis licentiam investienti summ. scutor. 3. mil. obtinere non po-

tuisent ab Archiepiscopo, & recursum ad *Sacr. Congr.* habuissent pro illa obtinenda, responsum fuit -- *Utantur jure suo.* Quia regulare est, quod superfluum est, precibus postulare, & impetrare, quod jam lege permissum est, *l. unica ante med. Cod. de Thesaur. lib. 10. Glos. in c. 1. verb. ut liberè de rescript. Fagnan. in cap. Sicut te num. 55. ne Cleric. vel Monac.*

13. Cæterum si contractus, & alienationes per officiales fierent absque Ordinarium licentiæ à Constitutionibus Synodalibus (quæ essent in viridi observantia) requisita, ad hoc, ut liberius contrahentes, sibi invicem colluderent in damnum, & sine utilitate Ecclesiæ, vel loci pii: Tunc ratione præsumptæ fraudis (ad quam vitandam providè per Episcopos locationes, & distractiones sine licentia fieri prohibentur) contractus rescindi, & officiales ab officio amoveri, aut multa puniri possent.

14. Præterea notandum, quod alienationes, & venditiones, quæ fiunt per proclamationes publicis officialis, vulgò *all' Incanto*, non debent fieri die Dominico, quia cum ad id nulla urgeat necessitas, neque pietas suadeat, dicitur opus illicitum in die festo: Nisi huiusmodi actiones contingant in Pagis, aliisve parvis locis, in quibus cum difficulter expleri possint diebus Ferialibus, ob carentiam oblatores, Episcopus, cujus judicium, & beneplacitum in hac re est requirendum, permittere poterit, quod fiant etiam die Dominico, Nicol. *lucubr. Can. lib. 2. tit. 9. de Feriis post n. 5. vers. item incantatio*, ubi refert Decretum *Sac. Congr. Episc. in Nicoteren.* & sequendo Votum D. mei olim Cardinalis Petrucci, traditum pro approbatione statutorum Montis de novo erecti in Terra Caprarolæ, admisit *Sac. Congr. Concil. de mense Maii 1700.*

15. Secundò notandum, quòd, si bona Ecclesiæ, vel alterius loci pii fuerint alienata, & distracta, non servata forma Beneplaciti Apostolici, adeo ut sit locus rescissioni contractus, melioramenta per Emptorem super bonis nulliter alienatis facta non veniunt rescicienda, juxta sententiam Fulgin. *de Emphyt. tit. de contract. qu. 22. n. 4. Rot. coram Cels. dec. 387.*

16 Hanc tamen sententiam de juris rigore veram, noluit sequi *Sac. Cong. Episc. in una Biteden. 5. Martii 1693.* in qua referente clar. meni. Card. Petruc. rescripsit *Gratiam, si in evidentem, regulandam esse secundum statum antiquum venditionis: Quia fuit ponderatum, quod secundum æquitatem Canonum, Ecclesia, quæ est pia, & cultrix iustitiæ, non debet locupletari cum aliena iactura, & quod proinde melioramenta, quæ augent valorem bonorum alienatorum, deberent refici.*

17 Tertio, quod alienatio, seu investitura bonorum Ecclesiæ, facta consanguineis Rectoris alienantis, licet habeat contra se præsumptionem fraudis, *cap. Si Æconomus §. Nam hæc qu. 2.* Nihilominus quando consanguinei sunt bonæ conditionis, & contractus, sive confessio fiat palam, bona fide, servatis solemnitatibus, & cum utilitate Ecclesiæ, tunc cessat omnis suspicio fraudis, & alienatio valet, ac si cuius extraneo facta fuisset, *Fulgin. de Emphyt. tit. de contract. quest. 4. num. 1. & 4. Rot. decis. 356. coram Greg. & coram Millin. decis. 119. Sac. Cong. Episc. in Maceraten. 5. Martii 1693. referente eodem Card. Petruccio.*

18 Quarto, quod locationes, sive concessionibus ad longum tempus bonorum Ecclesiæ, sive Capituli, quamvis fiant inter Canonicos ad vitam sine Beneplacito Apostolico, nullæ sunt, & rescindendæ non obstante contraria consuetudine, quæ corruptela dicitur, ut censuit *Sac. Cong. Conc. in Asten. 26. Junii 1688. confirmata 24. Januarii 1699. & in Tarent. 5. Martii 1701. Sac. Congr. Episcop. in Biteden. referente Eminentiss. Cardinal. Acciajolo 20. Decembr. 1697. contra Card. de Luca de alienat. disc. 53.*

19 Quinto, quod bona Ecclesiæ, aliorumque locorum piorum auctoritate Episcopi erectorum, non possunt sine solemnitatibus alienari, quamvis Testator, qui illa reliquit, licentiam dedisset alienandi *cap. tua nos, ubi Glos. verb. interdicti de Testam. Quarant. in Sum. Bullar. verb. alienatio n. 31. Barbol. de Offic. & Potest. Episc. alleg. 95. num. 70. Corrad. prax. dispens. lib. 9. c. 7. n. 15. vers. Advertendum, Dian. part. 10. tract. 16. resol. 51. vers. sed obiter,*

& resol. 85. & est contra M. Anton. Maceraten. lib. 1. resol. 99. & resol. 112. cas. 44. quem declarat Capon. discept. Forens. cap. 111. n. 9. & seqq. & contra Card. de Luc. disc. 1. de alienat. n. 128.

20 Sexto, quod iura perpetua Ecclesiæ computantur inter bona immobilia, quæ sine solemnitatibus alienari non possunt, *Piassec. prax. Episc. par. 2. c. 5. tit. de bon. mens. Episcop. art. ult. n. 9. pag. mibi 452. Passerin. in c. Quia ex eo n. 12. de pact. in sexto. Et hinc inferitur, quod servitus passiva imponi, nec activa alienari potest sine beneplacito, Quarant. in Sum. Bullar. verb. alienatio n. 21. Corrad. prax. dispens. lib. 9. c. 4. n. 15. Sac. Congr. Concil. in Albanen. 21. Junii 1698. in qua agebatur de impositione servitutis immittendi tigna, & appodiandi super muros Conventus PP. Minorum Conventualium.*

21 Septimo, quod Beneplacitum Apostolicum exigitur etiam in repudiatione legati, donationis, sive hæreditatis, Ecclesiis, locisve piis relictis, & elargitis, quia legis Ministerio absque acceptatione, & aditione dicitur in eis dominium rerum relictarum translaturum, *Barbol. de Offic. & Potest. Episcop. allegat. 94. num. 54. Tondut. quest. benef. tom. 2. part. 3. c. 137. n. 5. 9. & 10. Donat. prax. rer. Regular. tom. 1. part. 2. tract. 14. de reb. Monast. non alien. quest. 59. per tot. Rol. de Execut. litt. Apostol. par. 1. cap. 4. num. 299. Rot. cor. Celf. decis. 85. num. 8.*

22 Octavo, quod beneplacitum Apostolicum exigitur etiam in transactione, qua ceduntur iura super bonis prætenfis ab Ecclesia, quamvis illa non possideat, sed aliquid aliud loco bonorum recipiat, *Rot. coram Coccin. dec. 301. num. 1. Adden. ad Buratt. dec. 690. num. 18. in fin. Adden. ad Gregor. decis. 418. num. 17. Quod est contra sententiam aliquorum DD. quos referunt, & sequuntur Nicol. lucubr. Civil. lib. 2. tit. 1. de rer. divis. §. sacræ num. 24. limit. 5. & Card. de Luc. de alienat. disc. 1. numer. 122. putantium, transactionem, sive concordiam de rebus ad Ecclesiam aliquo modo spectantibus, eidem tamen adhuc non incorporatis, neque ab eadem possessis, fieri posse absque beneplacito, si renunciaret, aut dimittat pro ali-*

alicujus rei certæ acquisitione, quorum opinionem reprobavit *Sac. Cong. Concil. in Aſculana Beneplaciti* 14. Febr. 1699.

23. Non tamen exigeretur Beneplacitum, si transactio fieret super jure, vel re eventuali, & incerta, quam de futuro Ecclesia speret habere, *Nicol. loc. cit. num. 26. Dian. part. 4. tract. 4. Miscellan. resol. 223. Vel ageretur de re incognita, Gavant. Manual. Episcop. verb. alienatio rerum Ecclesie num. 42.*

24. Nonò, quòd Beneplacitum Apostolicum non est necessarium in alienatione rei Ecclesie pro solvendis debitis ab Auctore Ecclesie contractis, *Rot. in America Bonorum 2. Junii 1645. coram Royas, quam refert Panimol. decis. 6. adnotat. 3. Pignatell. consult. 95. num. 36. 37. & 38. tom. 9. ubi num. 40. regulam ampliat in retrovenditione ab Ecclesia facienda ex lege contractus. Quam ampliationem licet Corrad. prax. dispens. lib. 9. cap. 9. num. 15. vers. Sanè non admittat, tenens, quod in retrovenditione requiratur Beneplacitum Apostolicum; tamen opinio Pignatelli in hoc verior videtur, & sequenda, quia cum retrovenditio sit contractus necessarius, sicuti est solutio debiti Auctoris, Ecclesia tenetur illum exequi, cum dominium dicatur in eam translatum conditionaliter, & revocabiliter ex partium conventionione, & proinde cum pacta sint servanda, Beneplacitum non est necessarium.*

25. Decimò, quòd alienatio, seu concessio rei Ecclesie, facta sine solemnitatibus, ex quo fit solita locari, vel alienari, ad hoc, ut valida sit, requiritur quod vel præceserit una solemnitas locatio, seu concessio, vel quod ea deficiente concurrant saltem duæ aliæ præcedentes alienationes sine solemnitatibus cum cursu quadraginta annorum, juxta vulgatam *decis. Seraphin. 434. & decis. 1451. Panimol. decis. 132. num. 17.*

26. Undecimò, quòd aliquando transactio, seu compositio super Decimis fieri potest inter personas Ecclesiasticas sine Beneplacito Apostolico, & ligat Successores, ex traditis à *Fagnan. in cap. Cum contingat num. 19. de decim. & quòd transactio licita sit absque Beneplacito Apostolico inter Clericos, videlicet, ut minùs*

Monacelli Form. Pars I.

solvatur, vel ut de aliqua re Decima non solvatur ex solo consensu Episcopi, tenet *Passerin. de Decim. quæst. unica artic. 12. num. 249. post titulum de Sepultur. in sexto.*

27. Duodecimò, quòd non solum Regulares, verum etiam alii Rectores alienantes mobilia pretiosa Ecclesie incurrunnt pœnas Constitutionum Apostolicarum, & Sac. Canonum, si hoc faciant sine Beneplacito Apostolico, non obstante bona fide, seu permissione Capituli Generalis ordinis, vel Ecclesie, prout declaravit *Sac. Congreg. Concil. in Seginen. 16. Martii 1692.*

28. Quod ampliatur in alienatione Terrularum, quæ fit vigore *cap. Terrulas*, quam facere non valent Regulares, absque licentia, & Decreto Ordinarii, ut declaravit *Sac. Congreg. Episcop. in Tropien. alienationis 11. Januar. 1692.*

Edicti Citatorialis contra eos, qui tempore Paschatis non sumperunt Sacram Communionem.

FORMULA XVI.

SUMMARIUM.

- 1 Pœna interdicti ab ingressu Ecclesie est mitior excommunicatione.
- 2 Episcopus contra contumaces in adimplendo præceptum Paschale potest pœnam interdicti augere, & excommunicationem infligere.
- 3 Edictum Citatoriale contra non adimplentes præceptum Paschale, debet iter renovari, & datur formula, & num. 4.
- 5 Qui præceptum Paschale non adimplevit, si decedat ante publicationem interdicti, non privatur sepultura Ecclesiastica, nisi intermissio esset notoria, vel adesset Constitutio Synodalis in contrarium.